

ÓHEGY-HÍREK

ÓBUDA HEGYVIDÉKIEK EGYESÜLETÉNEK LAPJA • XXVI. ÉVFOLYAM 9. SZÁM • 2021. NOVEMBER

Az Óbudai Kamarazenekar őszi koncertje

az Óhegy Klubházban,
november 26-án,
pénteken 19:00 órakor.

Műsoron:

J. Haydn: D-dúr szimfónia

Olsvay Endre: Tarsoly

W. A. Mozart: F-dúr szimfónia KV. 43.

Vezényel: **Gazda Péter**

(Részletek a 3. oldalon)

Közügyek Fórum

az Óhegy Klubházban
(1037 Bp. Toronya utca 33.)

november 11-én,
csütörtökön, 18.00 órakor.

(Részletek a 11. oldalon)

Óhegy Kortárs Klub:

Tanuljunk „kortársul”!

Előadás az Óhegy Klubházban,
november 12-én,
pénteken, 18.30-kor.

Klubvezető:

Gajzágó György

(Részletek a 2. oldalon.)

FELHÍVÁS: Rendezvényeinket a járványügyi rendelkezésekhez igazodóan tartjuk meg, veszélyhelyzetben elhalasztjuk, vagy elmarad. Kérjük, a rendezvény előtt tekintse meg honlapunkat, ahol a legfrissebb információkat találhatja:

www.ohegy.hu

Programok

Halloween séta	okt. 31. vas.	18:00
Kiállítás/megnyitó - Amiben élsz	nov. 5. p.	18:00
Közügyek fórum	nov. 11. cs.	18:00
Óhegy Kortárs Klub	nov. 12. p.	18:30
Kiállítás/megnyitó - Dolgok	nov. 19. p.	18:00
Óbudai Kamarazenekar	nov. 26. p.	19:00
Ádventi koszorúkészítés	nov. 27. szo.	16:00
Jön a Mikulás Klubházba	dec. 5. vas.	10:00
Jön a Mikulás Virágos-nyeregbe	dec. 5. vas.	16:00
Állandó programok		11. oldalon

A következő lap megjelenésének időpontja:
2021. december 2.

Amiben élsz

címmel **Horváth György** szobrász
kiállítása nyílik meg
november 5-én, pénteken 18.00-kor

Meghívott: **Tényi Kata** textilművész.

Megnyitja: **Kun J. Viktória** újságíró.

(Részletek a 2. oldalon.)

Dolgok

címmel

Sallay Dániel szobrászművész
grafikai kiállítása nyílik meg

november 19-én, 18:00 órakor.

Műveit ismerteti az alkotó.

(Részletek a 2. oldalon.)

Halloween séta a Táborhegyen.

„Csokit vagy csalunk”

séta, toklámpás-kiállítás
és batyus buli

október 31-én,
vasárnap 18:00 órától.

(Részletek a 3. oldalon.)

Ádventi koszorút készítünk

Várjuk felnőttek és gyermekek érkezését

november 27-én, szombaton,
16:00 órától.

A részvételhez regisztráció szükséges:
egyesulet@ohegy.hu

(Részletek a 3. oldalon)

JÖN A MIKULÁS!

December 5-én, vasárnap,
délelőtt 10:00 órakor az Óhegy Klubházba,
délután 16:00 órakor a Virágos-nyeregbe.

(Részletek a 3. oldalon)

Amiben élsz

Horváth György szobrászművész kiállítása

Megnyitó: november 5-én, pénteken 18:00 órakor az Óhegy Klubházban

„Kis és nagy bonyodalmak csőstül sűrűsödnek életünkben; semmi nem kap alakot, mindenben ellenállás van, különös, rendszeres akadályok torlaszkodnak mindenben, mindenben. Ezt a hét próbát, ami a valóságban hétszer hét, ki kell bírni; és nem hinni abban, hogy "aztán jobb lesz"; talán semmi nem lesz jobb. De a változás biztos, ez a törvény” – ezek Márai Sándor szavai, de az életünk alapjait fogalmazza meg.

Neki a szavak, nekem a kézzel fogható alkotás az, hogy kifejezzem, megmutassam mindazt az érzést, gondolatot, ami bennem dolgozik. Az én életem, ahogy mindenkié, folyamatosan változik, minden találkozással, impulzussal, látvánnyal nap, mint nap gazdagabb lesz ez a belső világ, amit szeretnék megmutatni. Ugyan mondják, hogy a stílus az ember maga, de ez sem állandó. Mindig máshogy jönnek ezek az energiák, csak az alapértékek mozdíthatatlanok.

Népi fazekas szakoktatóként végeztem, a gyökerek megma-

radtak: agyaggal dolgozom, külföldi technikákkal alkotok, szobrokat és fali plasztikákat. Az utam sokfelé sodort, így az ELTE-n és a BME-n is diplomát szereztem, voltam, vagyok rendezvényszervező, munkavédelmi-tűzvédelmi szakember, fazekas szakoktató. Mindenholon mindenből viszek magammal valamit.

Nem feltétlenül törekszem a realiztikus ábrázolásra, alkotásaim az érzéseimet öntik formába, de ezek az én megéléseim, mindenkiben más világot nyit meg, de hiszem, hogy éppen ez a szép, a művészet lényege.

Kiállításomra meghívtam Tényi Kata textilművészt. Munkáink nagyon illenek egymáshoz. Kértem, tegye egy-két művét szobraimhoz. Valamint a megnyitót gazdagítani szeretném korábbi, két kedvenc tanítványom közreműködésével is, Rárósi Emese az énekhangjával, és Földi Gergő a gitármuzsikájával. Ezért most kértem, ők is mondjanak néhány szót magukról.

Emese: Kisiskolás koromtól

kezdve komolyan részt veszek a zene az életemben, sok hangszer csodáját próbáltam már elsajátítani, mint a hegedű, zongora és az éneklés. Utóbbi volt az, ami nagy hatással volt rám. Akkor találtam magamra a zenében, amikor valaki egyszer azt kérdezte tőlem: Ismered a Jazzt? Naivan azt feleltem erre, hogy "persze", viszont ahogy idővel kezdtem elmerülni a jazz világában, rájöttem, hogy minél többet tudok a zenéről, valójában annál kevesebbet. Ekkor ragadtam magával az a csodálatos érzés, hogy milyen mély érzelmeket tud közölni néhány harmónia és a pillanathoz illő ritmus. Amikor éneklek, nem gondolkodok, csak érzek és élvezem minden egyes pillanatát.

Gergő: 12 éves korom óta gitározom, először autodidakta módon kezdtem, majd a Premier Művészeti Szakgimnáziumban végeztem, ahol gitározás mellett 4 évig zongorázni is tanultam. Főbb inspirációim, példaképeim közt Eddie Van Halen, Nuno Bettencourt, Steve Vai szerepel,

mivel igazán a 80-as évek rock zenéi a fő csapásirány/szerelmem nálam. Emellett mindenevő vagyok zeneileg, ami bármilyen hatással van rám, örömmel hallgatom/játszom. Nincs számomra jó vagy rossz, a zenének, mint olyan, szubjektívnek kell(ene) lennie.

A kiállítást megnyitja Kun J. Viktória újságíró, aki már jól ismeri munkáimat. Viki még a X. kerületi önkormányzati lapnál dolgozott, amikor megismertem. Azóta is jó barátom.

Kiállításom megtekinthető november 17-ig. Szeretettel várok a megnyitóra minden érdeklődőt.

Horváth György

Dolgok

Sallay Dániel szobrász kiállítása.

Megnyitó: november 19-én, 18 órakor.

Műveit ismerteti az alkotó.

Jelen kiállításon grafikáimat mutatom be, bár önmagam szobrásznak szoktam titulálni. Pécsen születtem, 2012-ben Budapesten diplomáztam a Magyar Képzőművészeti Egyetemen, 2016-2017-2018-ban Derkovits Gyula Képzőművészeti Ösztöndíjban részesültem, és 2022-től táborhegyi lakos leszek.

Grafikáimat legtöbbször nem képekként kezeltem, inkább lapos szobrokként. Rajzolt munkáimra jellemzőek, hogy nem ábrázolnak, megfejtésüket önmaguk valóságában kell keresni. Automatikus módon készítem el őket, szimultán - az adott pillanat által kényszerítve - komponálok, az anyag, a forma és a gondolat egységére törekedve. A módszer teljesen azonos az összes más műfajú alkotásomnál is, különbség itt talán az illúzió komponens dominánsabb jelenléte.

Szeretettel várok minden kedves érdeklődőt!

Sallay Dániel

ÓHEGY Kortárs Klub

Tanuljunk „kortársul”!

Óhegy Klubház, november 12. péntek, 18.30.

Ezen a találkozón elkezdünk ismerkedni a kortárs művészeti közeg nyelvezetével, amit folytatunk majd a későbbiekben is. Ebben a tematikában nem csak a speciális kifejezésekkel és azok értelmezésével foglalkozunk majd, hanem a képi vagy formai kifejezésmódok sokszínű világának megértését is határozott célul tűzzük ki.

Kérjük, jelezze részvételi szándékát az alábbi e-mail címen. Üdvözléssel, a Klub vezetője:

Gajzágó György 30-944 6633
art@artcenter.hu

Adventi koszorút készítünk

az Óhegy Klubházban (1037 Toronya utca 33.), november 27-én, szombaton 16:00 órától.

A keresztény hagyomány szerint advent az Úr eljövételét megelőző négyhetes várakozás időszaka. Karácsony ünnepe előtti negyedik vasárnap kezdődik. A várakozás szimbóluma a gyertyákkal díszített adventi koszorú, melynek története egészen az 1800-as évek elejére nyúlik vissza.

Most mi is koszorút készítünk. A szalmából készült koszorúalapot örökzöld ágakkal borítjuk, majd a hagyomány szerint arra három lila, és egy rózsaszín gyertyát rögzítünk.

A gyertyák között a koszorút tetszés szerint szalagokkal, termésekkel (makk, toboz, nyerslevelek, stb.) díszíthetjük. A munkában Dumitriu Gabriella gyakorlott kézműves segít ötleteivel.

Amíg a nagyobb gyermekek a szüleikkel vagy a nagyival a koszorúk készítését, addig a kisebbek a várakozás ünnepéhez kötődő képeket színezhettek. Ha a koszorúk elkészültek, másnap, advent első vasárnapján (november 28-án), otthonunkban

már az első lila gyertyát meg is gyűjthetjük, majd minden héten eggyel többet.

A résztvevők létszáma korlátozott, ezért kérjük, hogy mindenki előzetesen regisztráljon az alábbi e-mail címen. A belépés ingyenes, a kellékek ára koszorúnként 1200.- Ft. Szeretettel várjuk felnőttek és gyermekek jelentkezését.

Várkonyi Bea

az Egyesület Vezetősége nevében
egyesulet@ohegy.hu

Jön a Mikulás!

December 5-én, vasárnap

Hegyvidékünkre idén is jön a Mikulás, immáron 25. éve, piros ruhájában, hosszú fehér szakállával, tele puttonyával, és megajándékozza a gyermekeket!

A kicsiny gyermekekhez délelőtt 10 órakor az Óhegy Klubházba, ahol Csomor Katával együtt közös énekléssel várják a Mikulást, akivel aztán beszélgethetnek és verset mondhatnak. Ott igazán közel kerülhetnek hozzá. A nagyobbak pedig 16.00 órakor a Virágos-nyeregben, tábortűz mellett várják majd a lovon érkező Mikulást. Akik közösen szeretnének felsétálni a nyeregbe, azokat 15.15-kor várjuk a 137-es busz Erdőalja úti végállomásánál. Az ösvényen krampuszok tesznek fel találós kérdéseket, és amelyik gyermek helyes választ ad, az szaloncukrot kap tőlük. Reméljük, sokan eljönnek majd. Mindenki hozzon magával lámpát, meleg ruhát és alkalmas cipőt.

A mikulásjegyeket november 18-tól lehet kapni az Erdőalja úti ABC-ben, az Óhegy

Klubházban Soltész Tündétől és az Erdőalja úti Iskolában. A jegy ára 800.- Ft, mely magában foglalja a Mikulás csomagot is, a részt vevő gyermek számára.

A nyeregben – reméljük – nem lesz rossz idő. Hideg ellen kínálunk forró teát, forralt bort, aki pedig megéhezik, az a rendezvényünket támogató, Vörösvári úti Pizza Paradicsom étterem kínálatát kóstolhatja.

Minden kicsi és nagy gyermeket, felnőttét és családot szeretettel várunk.

Várkonyi Bea az Egyesület Vezetősége nevében

Óbudai Kamarazenekar őszi koncertje

az Óhegy Klubházban, november 26-án, pénteken 19:00 órakor

Utolsó koncertünk a Hegyvidéken 2019. márciusban volt. Az eltelt több mint két és fél évben a járvány sajnos minden tervezett koncertet elsöpört. De most ismét olyan előadásra készülünk, amikor újra élőben találkozhatunk az hegyvidéki közönséggel.

Két klasszikus kedvenc, Joseph Haydn és W. A. Mozart művei szólnak meg: Haydn: D-dúr Szimfónia No.10 és Mozart: F-dúr Szimfónia Kv. 43.

Haydn művének keletkezéséről pontos adat nem ismert. A Morzin gróf szolgálatában töltött idő alatt, 1757 és 1761 között komponálta. Ezidőtájt számos szimfóniája született, köztük több operanyitány típusú, un. olasz szimfónia, amelynek sajátja, hogy három tételből áll. Gyors – lassú – gyors tételek váltják egymást, és nem tartalmaz menüett tételt. Ez a kor szokásainak éppúgy megfelelt, mint a négy tételes forma, s a zene éppoly bájos, lendületes, játékos, ami-

lyet a mestertől megszoktunk. Mozart korai műve az F-dúr szimfónia 1765-ben keletkezett. A gyermek tehetség ekkor 9-10 éves volt. Ez a szimfónia négy tételből áll, itt már megtaláljuk a menüett tételt is. Fialat kora ellenére mind formailag, mind zeneileg mesterien megkomponált művet alkotott.

A klasszikusok mellett a koncertprogramban helyt kapott egy kortárs mű is, Olsvay Endre Tarsoly című darabja. A szerző a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem adjunktusa, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagja, és már 45 éve tagja az Óbudai Kamarazenekarnak is. Reméljük, ez a mű kapcsolódási pontot tud teremteni a közelmúltban megalakult Óhegy Kortárs Klub tagjaihoz és a klub témáihoz is.

Az Óbudai Kamarazenekart ezúttal is a művészeti vezető, Gazda Péter hegedűművész-karmester vezényli.

Kasolyné Kriskó Mária

Halloween séta

„Csokit vagy csalunk”

Séta, majd töklámpás kiállítás és batyus buli október 31-én, vasárnap 18:00 órától. Találkozó az Óhegy Klubház kertjében

Boszorkányok, vámpírok, szellemek és zombik járják majd az utcákat, lesz faragott tök kiállítás és tőkös ételekből álló batyus buli az Óhegy Egyesület Halloween ünnepén.

Október 31-én este 6-tól várjuk a félelmetes jelmezbe öltözött gyereket és szüleiket a hegyi utcákon. Indul családi,

baráti csoportokban a „Csokit vagy csalunk!” séta: a Klubház környékén gyalog teszünk egy kört az Erdőalja iskoláig és vissza, és reméljük néhány házban kis finomságot kapunk. Aki a Toronya utca – Zúzvara utca – Remetehegyi út – Viharhegyi út által határolt területen lakik, és szívesen fogadná a kertkapuban

a gyerekeket egy kis finomsággal, ezt egy világító töklámpással vagy égő gyertyákkal, mécsesekkel jelezze.

Aki részt szeretne venni a faragott tök kiállításon, délután 5 és 6 között tudja lerakni a Klubház udvarán a kifaragott töklámpását. A séta után viszont várunk a Klubházba, barát-

kozunk, ismerkedünk – és a kertben megcsodáljuk a töklámpásokat. Hozzunk magunkkal tőkös süteményeket, tőkös sós rágcálnivalókat, hogy ne maradjunk éhen. Szeretettel várok mindenkit az Egyesület Vezetősége nevében. Ne hagyj ki az őszbúcsúztató eseményt:

Vetier Márta

Hangoljuk az ősze otthonunkat!

Készítünk viaszpasztillát és őszi illattakaró keveréket

Mesés színekben pompázik a hegyoldal, beköszöntött az őszi legszebb időszaka, amikor a fák lombkoronája a vörös, a bordó és a sárga ezernyi árnyalatát mutatja. Picit csipnek már a reggelek és hűvösebbek az esték is, lassan előkerülnek a vastagabb takarók és jól esik puha kötött pulcsit ölteni magunkra.

Az illatok és az aromaterápia szempontjából az egyik legizgalmasabb időszak veszi kezdetét, hiszen gyertyát gyújtunk, sütőtököt és gesztenyét készítünk, fahéjas almát sütünk, így melegítjük át testünket és lelkünket.

Néhány évvel ezelőtt pont ezekben az őszi hetekben határoztam el azt, hogy a napi gyertya adagunkat is lecserelem természetes szójaviasz gyertyákra – hiszen ezek nem tartalmaznak kőolajszármazékokat és egyéb mesterséges anyagokat. Mondanom sem kell, hogy ebben az esetben is illóolajokkal „varázsoltam”.

Am nem volt mindig kedvem a gyertyakészítéshez, így megpróbálkoztam a viaszpasztillával. Itt nem kellett bajlódnom a kanóccal, ami sosem akart helyes pozícióba állni, mert nem kellett hozzá kanóc. Nemcsak könnyebb volt az elkészítésük, de olcsóbbak, mint a gyertyák, és sokkal izgalmasabban lehetett személyre szabott illatbombonokat készíteni a kicsi formákat használva. Az is előfordult, hogy 10-12 teljesen különböző

illatkarakterrel rendelkező pasztillát is készítettem egyszerre. És innen már nem volt megállás.

Ezek a viaszdarabok csodásan zárják magukba, majd a kiolvadáskor adják vissza az illóolajok összes aromáját, mindössze egy melegítő és egy mécses szükséges hozzá és már élvezhetjük is a természetes frissítő vagy éppen nyugtató illatokat. Az is fontos szempont, hogy az illóolajok nem „égnek meg” a kanóc körül, kisebb hőhatásra, tovább árasztják magukból a választott illatkompozíciót. A viaszmelegítő alatt pislákoló mécses pedig kellemes hangulattal, meleg fényre tölti be a teret. Lássuk, hogyan készül.

Viaszpasztilla recept:

Hozzávalók: 230g méhviasz, 105g kókuszolaj, 80-100 csepp illóolaj

Elkészítése: 1. a méhviaszt és a kókuszolajat mérjük össze egy tálba. 2. a tálal helyezzük forró vízzel teli edény fölé és finoman melegítjük, amíg a viasz teljesen el nem olvad. 3. amikor levettük a tűzről, adjuk hozzá a kiválasztott illóolajokat – alaposan keverjük el. 4. öntsük a kiválasztott formánkba és hagyjuk teljesen kihűlni. Így készen áll az alap és mindenki saját kedvére kísérletezhet az illatokkal, de megosztom az én aktuális kedvenc őszi keveréket, mely úgy öleli át az ember lelkét, mint egy puha meleg fűszeres illattakaró.

Őszi illattakaró keverék recept:

10 csepp ceyloni fahéj-, 10 cs. vanília-, 15 cs. gyömbér-, 15 cs. szerecsendió-, 15 cs. szegfűszeg-, 10 cs. kardamom-, 5 cs. mandarin- és 5 csepp édesnarancs illóolaj.

Tipppek:

- forma a viasz kiöntéséhez – remekül használható a szilikon jégkocka tartó vagy bombonkészítő,

- ha maradt viasz a melegítőben, de az illat már nem elég intenzív, akkor fölfrissíthető további illóolaj hozzáadásával,

- a fenti illóolaj keverék diffúzorban is használható természetesen,

Gondolhatunk arra is, hogy ezek a kicsi apróságok ajándékként is népszerűek lehetnek, ha csomagolunk melléjük egy kerámia viaszmelegítőt.

Az illóolajok tekintetében kizárólag 100%-os tisztaságú, bevizsgált termékeket javaslok használni.

Legyen kellemes az őszi hangolódás minden illatos házban!

Kavics...

... pedig mindenütt található. Mi, hegyiek természetközeli környezetben élhetünk, így naponta találkozhatunk vele. A meredek hegyi utcákon, séta közben vad kavicskákcal is adódhatnak spéci találkozások. Ha építkezések után nem takarítunk gondosan a sóder után. Bizony, bizony rálépve jól megcsúszhatunk. Még örülhetünk, ha csak a nagy farizmunkon landolunk. Ám, ha találunk egy szép darabot, és kézbe vesszük, csodás formákra, színekre bukkanhatunk. Kalandos útján öröm megállítani. Töltsünk vele egy kicsi időt. Faggassuk: hol, merre járt, honnan sodorta ide az élet, „ki fia borja”? – mire ezt a szép formáját elnyerte, amíg elkerült hozzánk. A kavics olyan, mint egy világpolgár. Mindenütt jól érzi magát, mindenütt fellelhető. És közben folyton változik, alakul. Nagy utat jár be, csiszolódik. Viszi, viszi, hordja a patak vize, szállítja a nagy folyam, ringatja a tenger hatalma.

Ha belegondolunk, igen sokféle formában van jelen, az életünkben. Beépíthetjük a házainkba, kertjeinket is díszíthetjük kavicssal. Mint útszegély, még praktikus szerepe is lehet. Állítólag jobb lesz a kerítésünk, ha nyáridőben reggelente meztláb

járunk egyet rajta. Valamelyik elegáns boltban egész falat díszítettek vele. Lehet ezt mozaikformán, vagy csak úgy a „missung” közé keverve. Lehet képkeretre ragasztani, egyszerűen szép tálra halmozva letenni a nappaliban. Csodás ékszereket is készíthettek már belőle. Terráriumban, akváriumban gyakran látjuk díszként. És így tovább. Mindig szép látvány, és fűződhet hozzá valami kellemes emlék is, amikor és ahol ráleltünk.

A kavics játéknak is jó. Feldobunk egyet, majd amíg száll, felkapunk egy másikat, és utána vetjük, majd elkapjuk őket. Aztán megint feldobunk, most már, két kavicsot, és amíg le nem esnek, megint újabb kavicsot veszünk kézbe. A végtelenségig, és az ügyesség határáig lehet fokozni. Vizek partján kitűnő társasjáték lapos kavicsokkal „kacsázni” a víz felszínén. Sok vidám percet hozhat ez az élmény társakkal, gyermekeinkkel.

Gondoltuk volna, hogy létezik kavics-üzenet is? Erről mesélt egy kedves, hegyi szomszéd néni a napokban. Közéleg november másodikika, így jött szóba a történet.

Szegény, néhány éve vesztette le kedves párját. Azóta is gyakran látogatja a temetőt. A kavics-üzenet valóságos szertartássá vált, mióta lecsapott Rá a bánat. Nem a feledésben, a belenyugvásban segített.

Odamentem mindig találni egy jó formájú kavicsot, és magával viszi ajándékként a sírhoz. A szertartás akkor kezdődik, amikor a hant alá helyezi a kicsi követ, és csókkal tetézi az „üzenetét”. Olyan mintha találkoztak volna, pirulva vallja: néha még beszélgetnek is, mint régen. Ezen nincs mit csodálkozni, nyilván nem Ő az első, aki úgy éli meg a visszafordíthatatlant, ahogy tudja.

A történethez tartozik még, mielőtt lefedette a nyughelyet, talált egy nagyobb kavicsot. Erre már rá is írt egy aranyos gondolatot, úgy küldte el a Kedveshez: „Boldoggá tétél Kedvesem, áldjon meg az én Istenem”.

Mint mondják, az idő a legjobb orvos. Lassan enyhül a bánat.

Reméli, az évek során a sok kicsi kavics lesüllyed, a szeretet védőpajzsát jelenti majd a drága párja körül. A kavics egyfajta szimbólum üzenet, oda, ahova már csak egy imával üzenhetünk.

„Nincs más mód Téged szeretni, mint egy imával az Égbe üzeni”.

Végül elmondhatjuk: a kavics a Jóisten parányi ajándéka. Becsüljük meg érdeme szerint.

És feltétlen engedjük útjára, ha már nálunk segíteni tudott. Hátha másoknak is öröme lesz általa.

W. Grass

(Z)Avar

„A fák is siratják az elveszett lombokat”

A fák is azt hiszik, hogy nem igazi most a tél. Ilyenkor szembetűnő jelenség, hogy az idegenhonos fák akár több héttel előbb is lehullajtják leveleiket (ezek a fajok gyakran tavasszal is később hajtanak ki), így a vegetációs idejük, szemben az őshonos fajokéval, jóval rövidebb. Ezért is egy fontos szempont faültetésünkénél, hogy a klímánkhoz alkalmazkodott, őshonos fajokat telepítsünk.

Az avar érték! A régi kertészek mindig külön gyűjtötték a hullott leveleket és komposztálták, tavasszal magjaikat és palántáikat pedig a jól megérett lombföldbe ültették. Volt időszak, amikor még az erdő avarját is kigyűjtötték lombföld készítéshez, de ezt ma már jogszabály tiltja. Ugyanakkor fontos, hogy avar, zöldhulladékot ne hordjunk az erdőbe, rétekre, mert a telelni vonuló állatok és a földben élő hagymás-gu-

mós növények nem képesek átüzenni magukat a vastag avarrétegen, elevenen rohadnak el a zöldhulladék alatt!

Kerületi zöldfelületeinken helyben fogjuk komposztálni az avar: menedéket nyújtva a telelő állatoknak, serkentve a talajéletet, visszaadjuk a talaj termőképességét, ráadásul sok millió Ft közpénzt spórolunk meg a felesleges elszállításal, ami más, hasznos célra fordítható.

Akinek kertje van, az helyben komposztáljon. Az avar kifejezetten jó a vetemény, de a cserepes vagy a balkonládás növények takarására is. Fontos tudni, hogy a csupasz talaj

elveszti termőképességét a fagy, az erózió (vízkár), a defláció (szélkár) és a Nap sugárzás hatására, amik ellen kiváló védelmet nyújt az avarmulcs. Alatta a talaj nem fagy át, a mikroorganizmusok tavaszra jól átdolgozzák, fellazítják és tápanyagokkal töltik fel, kiváló talajszerkezetet alakítanak ki. Tavasszal nem kell ásni se, kapálni se, vethető direktbe a mag, ültethető a palánta. Az avarmulcs a gyomosodást és a párologtatást is visszafogja.

Tekintsünk értékként az avarra!

Dr. Kerényi-nagy Viktor
Óbuda-Békásmegyér főkertésze

Wagner Judit

Őszi séta

Aranylő avarral ágyazott az erdő.

Bandukolok némán.

Csend honol, halott csend, csak néha kis nesztől

Borzongás tör énram.

A faágak pőrén ágaskodnak fölém.

Tejben úszó táj.

Sejtelmes fehér köd ereszkedett körém.

Úr most a homály.

Nedves és lucskos a rengeteg. Szemerkél.

Gombák bújtak elő.

Oly hívogatóak, lehajolok. De szép!

Kalapjukban erő.

Eljött az idő, a természet megpihen.

Visszavonulót fúj.

Én is lelassulok, mert neki elhiszem,

Nincs a nap alatt új.

Alszik a világunk. De reménnyel tele.

Majd újra feléled.

Húzódjunk mi vissza, irány haza fele!

Tegyük mindent helyére!

Gyümölcsfák lemosó permetezése

Már az őszi lemosó permetezésről is érdemes beszélni, mert a hirtelen változó időjárásunknál bármikor fagyosra fordulhatnak az éjszakák és beindulhat a lombhullás. Ekkor még utoljára érdemes felvenni a permetezőgépet. Ősszel a réztartalmú gombaölőket javaslom, melyek gyéríthetik a fás részeken is áttelelő kórokozókat. Ilyenek pl. a varasodás, a monília, a tafrina, a csonthéjasok levéltetességei, a birs diplokarponos levéltetessége, a dió gnomóniája, a málna vesszőbetegségei és a baktériumfajok. Bármelyik réztartalmú készítményt választhatják. Tavasszal rügy pattanásokról

pedig az olajos és a kénes szerek lesznek a főszereplők.

A gyümölcsmúmiák penészpárnáiba, de a mély kéregpedésekbe sem mindig hatol be a permetlé, még ha az előírt „bőséges lémenyiséggel” végezzük is a kezelést. Ezért még mindig aktuális a több évtizedes jótanács, hogy a fán maradt, rothadó terméseket le kell szedni és a kéregkaparást is jó lenne elvégezni a permetezés előtt. A talaj mikroszervezeteinek a védelme miatt terítsenek fóliát a fák alá, erre csorogjon a rezes permetlé!

Zsigó György növényorvos

Felhívás

Felhívom a kedves lakosok figyelmét a Budapest Főváros Közgyűlésének 48/1994. (VIII. 1.) sz. önkormányzati rendeletére, miszerint a

3. § (1) az ingatlan tulajdonosa (kezelője, használója) köteles gondoskodni:

a) az ingatlan előtti járda, továbbá a járda és a kocsút közötti kiépített vagy kiépítetlen terület gondozásáról, tisztán tartásáról,

szemét- és gyommentesítéséről, hó eltakarításáról és síkosság mentesítéséről. Ennek során ügyelni kell arra, hogy a járda és az útburkolat ne rongálódjék meg, továbbá a terepszint változatlan maradjon;

b) a beépítetlen telekingatlan tisztán tartásáról és gyommentesítéséről;

c) a telekingatlanról a gyalogjárda és az úttest fölé nyúló ágak és bokrok megfelelő nyeséséről;

Dr. Kerényi-nagy Viktor
Óbuda-Békásmegyér főkertésze

Egészséges leandert teleltessenek

Az egyik legnépszerűbb dísznövényünk a leander. Cserépből, dézsában avagy nyárra kiültetve a legtöbb kertben megtalálható. Nem is csodálkozom ezen! Könnyen szaporítható, igénytelen és akár egész nyáron át virágzik.

Sajnos az elmúlt évek nyári forróságában, az embereket is próbára tevő légszárasságban a leanderek is kínlódnak. Pöndörödnek a leveleik, leszáradnak a virágaik. A legyengült növényeken gyorsabban szaporodnak az atkák, a tetvek és a gombás betegségek. Ezek a károsítók a téli betárolás alatt sem állnak le. Tavasz-

szal gyakran rosszabb állapotban hozzuk ki a növényeket, mint ahogy beszállítottuk azokat!

A levéltetvektől és a pajzstetvektől most könnyen megszabadulhatunk. Amennyiben egy szabad légterű udvarra, erkélyre tudják kihordani a cserepeket, akkor használhatják beöntözésre a gazdaboltokban megvásárolható Mospilan 20 SG-t. A gyökereken át felszívódik, és szépen letisztítja a tetveket. Érdemes egy öntözést kihagyni, majd a permetezéshez előírt dózissal keveréssel alaposan átítatni a dézsák talaját. Innen kiárolható a rovarölő szer, ezért kell a fenti

biztonsági intézkedést betartani. A cserepek alatti tányérokban összegyűlő csurgalékvizet se hagyják magára, öntsék vissza a virágföldre. Nehogy beleigyon valamelyik háziállat!

Sajnos a leveleket szívogató atkák ellen csak permetezéssel védekezhetünk. Szerencsére több atkaölő szer is kapható. Érdemes megismételni a kezelést egy másik atkaölővel is, ahhoz, hogy tisztán vihesük telelőre a leandereket. Permetezésnél használjanak valamilyen tapadásfokozó készítményt is (pl. Silwet, Nonit, Biosol Káliszappan, stb.), mert a viaszos leveleken így jobban megtapad a permetlé.

Zsigó György
növényorvos

Szívemben a szeretet végtelen

Két hír érkezett két olyan országból, amelyek ugyan messze vannak Európától: Kolumbiából és Ausztráliából, s bár mindkét hír a szomorú végről, kutyánk elvesztéséről szól, de mindkettő üzenete azt bizonyítja, hogy mennyire lehet szeretni négy lábú társunkat.

Kolumbiában törvényjavaslat készült arról, hogy két nap fizetett szabadságra mehetnek a házi kedvenceiket gyászolók – írta az El Tiempo nevű kolumbiai napilap. A javaslatot a Kolumbiai Liberális Párt egyik képviselője, Alejandro Carlos Chacon terjesztette be a közelmúltban. E szerint a kolumbiaiak két fizetett szabadnapot kapnának a munkából, hogy meggyászolják háziállatuk halálát. Tannak emberek, akiknek nincsenek gyermekeik, de van egy szeretett háziállatuk, amelylyel mély, családi kötelék alakul ki – mondta a politikus a javaslat kapcsán, majd hozzátette, hogy tíz kolumbiai háztartásból hatban vannak háziállatok, és gazdáik számára „jelentős érzelmi hatásokkal” jár, ha egy-egy négy lábút elvesztenek.

Ez a terv az egzotikus háziállatokra nem vonatkozik – a cikkből nem derül ki, hogy milyen egzotikus állatokat tartanak/tarthatnak a kolumbiaiak, valamint az sem, hogy ezek elpusztulása miért nem ér meg két gyásznapot –, viszont a hazugságon kapott munkavállalókat pénzbírsággal sújtják. A helyi lap szerint törvényjavaslatnak még négy vitán kell

átmennie a szenátus és a képviselőház között, mielőtt törvényerőre emelkedne.

A másik hír pedig arról tudósított, hogy szívszorító gesztussal emlékezett meg meghalt kutyájáról egy ausztrál nő a Brisbane-hez közeli Aurora Boulevard parkban. E szerint a hölgy sajátos „emlékművet” állított a helyi parkban található kutyafuttatóban Lily nevű kutyájának, akit nemrég veszített el.

Nem szoborra vagy valamilyen emléktáblára kell gondolni, ennél sokkal kreatívabb megoldást választott a gazdi: egy teniszlabdás kosarat helyezett el a park egy pontján, amit telepakolt teniszlabdákkal, azért, hogy a többi kutyatulajdonosnak bármikor lehetősége legyen arra, hogy a kedvencével játsszon a parkban.

„A legjobb barátom volt, akit csak elképzeltem, örömteremtő fényforrás... Szorosan öleld meg a kutyád, hiszen olyan kevés időt tölthetünk csak velük” – olvasható a kosárra helyezett papíron, a Lilyt ábrázoló fotó alatt.

Természetesen a közösségi médiát elárasztották a meghatott sorok. „A múlt héten temettük el az öregfiúnkat, ez a legnehezebb dolog. És most megint sírok. A szeretetet, amit Lilytől kaptál, ezzel a gyönyörű gesztussal háláltad meg” – írta az egyik emlékező.

Végül következnek egy megható búcsú a szeretett lénytől. Írja Emanuele Grandi, aki három labrador gazdjaként nagy-

szerű, érzelmdús kutyás könyvek olasz szerzője. A következő idézet az „AMARILLA – appunti di un viaggio a sei zampe”, vagyis nagyjából az Amarilla – jegyzetek az utazások a hatlábúval című könyvből. A kutya búcsúja.

Ha attól tartasz, hogy kevés simogatást adtál, tudd, hogy egyet sem felejtettem el.

Ha úgy gondold, hogy túl sokszor hagytál egyedül, tudd, hogy én mindig vártam rád.

Ha attól tartasz, hogy túl kevés időt szántál rám, tudd, hogy még ennek a kevésnek is élveztem minden pillanatát.

Ha úgy gondold, hogy keveset játszottál velem, tudd, hogy soha nem számoltam, hányszor dobtad el nekem a labdát.

Ha azt hiszed, hogy elfelejtetem az illatot, tudd, hogy még most is érzem a szél fuvallatában.

Ha majd újrászületnél, egy következő életben, tudd, hogy én abban az életben is a te kutyád szeretnék lenni.

Ha meg vagy győződve arról, hogy vannak hibáid, tudd, hogy számomra te voltál a tökéletesség.

Ha azt hiszed, hogy a szeretet véges, tudd, hogy szívemben a szeretet végtelen.

Ha lelkiismeret-furdalást érzel miattam, tudd, hogy egyetlen másodpercet sem változtatnék meg a veled töltött életemből.

Ha úgy gondold, hogy már nem hallok a hangod, amikor hívsz, akkor bízd az esti szellő-

re, hogy hozza el nekem szavaid.

Ha azt hiszed, elfelejtettem az arcod, tudd, hogy a tekintetedért éltem.

Ha úgy gondold, hogy valaki mást jobban tudtam volna szeretni, mint téged, tudd, hogy jobban szerettelek, mint magamat.

Ha arra gondolsz, hogy szerettem volna egy puha kanapét, tudd, hogy veled én a köveken is elaludtam volna.

Ha úgy gondold, hogy többet adhattál volna, mint amennyit adtál, tudd, hogy én mindig a világ legboldogabb és leggazdagabb kutyájának éreztem magam.

Ha úgy gondold, hogy az életem túl rövid volt, tudd, hogy egy perccel sem akartam volna többet élni, ha azt nem tölthettem volna melletted.

Ha félsz, mert már nem vagyok a közeledben, tudd, hogy amint lehunyod a szemed, én ott vagyok melletted.

Ha arról álmodsz, hogy egyszer újra láthatsz engem, tudd, hogy ott leszek és várok rád. Ahogy mindig is tettem.

Szücs Gábor

Szent Ferenc kis barátai ősszel

Megélénkül októberben, novemberben az erdőalja, a pompás színekben haldokló falevelek közt téli tartalékot keres sietősen a tollas, a bundás, a tüskekabátos védenicei Szent Ferencnek.

Csapatostul gyülekeznek a kertekben a cinkék. Megcsapant a betevő falat, a rovarok eltűntek az őszi hűvösségben. Körülnéznek hangos beszélgetéssel kísérve, az idén számíthatnak-e etetésre, megvan-e még a magosbödön, lesz-e kerti itató. Egész közel merészkednek az emberhez, sokkal bátrabbak, mint nyáron.

Az erdő rejtekéből a mókus is előjön, a magas ágakról, villanyvezetékekről lemerészkedik a földre. Fejcsóválva keresgél,

válogat a jókora makkok, diók között. A kiválasztott szemet nagy ügyel-bajjal cipeli, elejti és visszaroan érte, közben meg-megáll és figyel a veszélyt. Aztán viszi tovább az oduba, ahol majd tavasszal a kismókust fogja dédelgetni.

Eltűnt a cupákos, csontos húscsapat, amit a szemeteszsákból ejtettem ki. Nagy zörgéssel kísérvé kelt útra egy süni pofájában. A harmadik kertben jártak, amikor még mindig hallottam az ágak recsegését, az avar csörgését. Lassan bevackol a téli álmra, addig jól fel kell töltekeznie tartalékkal, biztos, hogy megőrült az ajándéknak.

Az erdő őrei, a mátyásmadarak cserreg-

ve bújják, hajtogatják az ágakat, mezerélnek a szüretelők után, a szőlőindák közt, a diófákon, tölgyek közt. Amit lelnek, az finom, gondos mozdulattal veszik a csőrükbe, viszik tovább. A kemény diószemeket eldugják ágak, kövek rejtekébe, elássák. Nini, a tuja ágai közt találok ilyen eldugott kincseket.

Éjjel tértem haza a minap, egy rőt ravaszdit ijesztettem el, épp az Erdőalja úton korzózott. Azt nézte, melyik teraszra nézzen be, hol talál nagyobb eséllyel pótvacsorát. Fent az erdőn az ebédei, a pocok és egerek már begubóztak a hideg elől.

Mindegyikük szalad még egy-két kört, míg felkészül a hidegre, amikor majd minden lecsendesedik, téli álmra szenderül és várja a tavasz melegét.

Diósi Vali

A Schmidt-kastély titkai (2. rész)

A Kiscelli-dombon elhelyezkedő kastély épületegyüttese több szempontból kiváló stratégiai és tájékozódási pontnak számít. Nem véletlenül épült oda, ahol van. A panelkorszakot megelőző évszázadokban igyekeztek kihasználni ezt az adottságát, amely az eredeti rendeltetésétől – trinitárius templom és kolostor, illetve kegy- és zarándokhely – számítva, az egész 20. századi szerepére elmondható. A kastély kimagaslott a tájból, messziről is jól látható volt és fordítva, innen is könnyen belátható volt az alatt elterülő táj.

A 20. század során két olyan trauma érte a kastélyt és környékét, amelyek jelentős károkat okozott az épületben, illetve berendezésében, és mindkettőben egyértelmű oknak említhetjük a természeti fekvését. A II. világháború borzalmai 1944 karácsonyán érték el Óbudát. Bezárult a szovjet ostromgyűrű és megkezdődött a harc a területért. A településen több ponton akadt meg a frontvonal és alakultak ki heves harcok, tűzérési párbajok. Az egyik ilyen pont volt a Bécsi út első-óbudai szakasza, központjában a Kiscelli-kastélyal.

A Bécsi út fontos és kiemelt felvonulási terepe, útvonala volt a betörő szovjet csapatoknak, hiszen minél gyorsabban akarták megközelíteni a Budai Várat. A kastélynál elakadtak, hiszen onnan rendkívül heves és szinte áthatolhatatlan tűzzápor zúdult rájuk. Mint utóbb kiderült, a kastély összesen kilenc német SS katona védte, lényegében egyetlen MG 42-es géppuskával, amellyel minden rohamot visszavertek, egészen 1945. február elejéig. Ennek azonban borzalmas ára volt. A kastély és a benne őrzött múzeumi gyűjtemény súlyosan megsérült, egy része elpusztult. Az épület sokáig romos maradt és még a következő kataklizmáig sem tudták teljesen kijaví-

tani a háború okozta sebeket. Egy évtized múlva ismét – szó szerint – célponttá vált a kastély. Az 1956-os forradalom és szabadságharc idején, az utolsó szovjet invázió kezdetén (1956. november 4.) a felkelők egy csoportja a kastélyban és környékén foglalt harcállást, alakított ki fegyveresen ellenálló központot a Bécsi úton felvonuló szovjet csapatokkal szemben. Parancsnokuk Pércsi Lajos őrnagy lett. A csoport létszáma folyamatosan változott, de átlagosan 100-110 főből állt. A szórványos tűzérési harcok november 7-ig tartottak, amikor erős szovjet páncélos offenzíva indult a harcolók bekerítésére a Bécsi út és a Farkastorki út irányából. A kastélynál harcoló ellenállók ekkor elhagyták a területet. A csoport hivatásos katona vezetőit – Pércsi Lajost, Csíki Lajost, Erdősi Ferencet – 1958. május 10-én kivégezték. Az épület a harcok során ismét megsérült, kisebb mértékben a múzeumi műkincsállomány is (ezt is az elítéltek nyakába varrták). Át-

fogó felújításra először csak 1976-ban került sor, amellyel sikerült megmenteni az erősen leromlott épületet.

Horváth Péter

A Halottak napja hagyománya

A katolikus vallás misztériuma szerint, minden év novemberének második napján, a Mindenszentek ünnepét követő napon tartják Halottak napját. A két ünnepet, megemlékezést napjainkig sokan összekeverik, pedig eredetileg semmi közük egymáshoz, kivéve a dátum szerinti egymásutániségüket. Temetőbe járni, megemlékezni halottjainkról, gyertyát és mécsset gyújtani tiszteletükre, ősi szokásaink egyike. A természetben az ősz, az elmúlás időszaka, amely számos vallásban, így a keresztény kultúrkörben is, összefüggésben áll a halállal.

A Halottak napjának bevezetése konkrétan egy emberhez köthető, bizonyos Odilio, benedek rendi szerzeteshez. Az 1063-ban szentté avatott Odilio (962-1049) a híres burgundiai Cluny, bencés kolostor apátja volt, aki sokat tett az egyház megújításáért. Ősi, nemesi családból származott, mégis az egyházi, klerikusi pályát választotta. 994-ben nevezte ki a pápa a cluny-i apátság élére, ahol komoly építkezésekbe, fejlesztésekbe kezdett, kiváló szervező és vezető volt. Ez lelki értelemben is értendő, feljegyezték róla milyen bölcsen és emberségesen vezeti a rábízott

nyáját, rendtásaival elnéző, önmagával viszont szigorú. A nagy nehézségek idején (járványok, éhínség) eladta a kolostor értékeit, hogy segíthesse a rászorulókat. Nevéhez kötik, hogy 1030 körül elrendelte a cluny-i apátság fennhatósága alá tartozó bencés kolostorokban, hogy évente november 2-án tartsanak imádságot és mutassanak be áldozatot az egyház halottjainak tiszteletére. Évek múltán, ez a szokás terjedt el a katolikus egyházban és utóbb lett Halottak napja.

A protestáns egyházak elvileg ezt a napot (Mindenszentekkel ellentétben) nem

ünneplik, bár ez is sokat változott az elmúlt időkben. Szent Odilio kora egyik legnagyobb hatású egyházi személye volt, I. (Szent) István királyunk kortársa, aki levelet is küldött a magyar államalapítónak (levéltöredéke Párizsban található), amelyben kiemeli, hogy a Szentföldről visszatérő zarándok lovagok beszámoltak a hittérítő munkájáról és mély vallásosságáról. Hazánkban is sokan csak Halottak napján keresik fel halottjaik, szeretteik sírhelyét a temetőben, mindenféle kifogást keresve a többi 364 napra. Igaz, az elhunytak a szívünkben, emlékeinkben élnek tovább és az ott gyújtott láng örökké értük lobog.

Horváth Péter

Új erdőaljás énektanár:

Nagy Csaba

2021 szeptemberében kezdtem el tanítani ének-zenét az Óbudai II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában. Nem gondoltam, hogy ilyen kedves diákok fogadnak, így az első benyomásaim végtelenül pozitívak.

Párhuzamosan még két iskolába veszek részt a diákok zenei nevelésében, immár több mint 15 éve. Az egyik zeneiskola, ahol szolfézs-zeneelmélet tanítok, valamint gyermekórust vezetek.

csém kipróbálni számos formációt, kis és nagy zenekari felállást. A legközelebb a jazz zenét érzem magaménak.

Tanulmányaimat mindeközben folyamatosan bővítettem hangtechnikusi és számítástechnikai ismeretekkel, melyek nagyban segítettek tevékenységem és szakmai munkámat a fellépések-zenélések, zeneszerkesztés-stúdiómunkák alkalmával, illetve iskolai rendezvényeken is. A média vilá-

életemet és tevékenységemet az eklektika, a színesség jellemzi. Gyermekkori álmaim közé tartozott a repülés kiteljesedésének vágya. Húszas éveim végén vágtam bele a képzésbe, és hamarosan pilóta szakvizsgálati engedélyt szereztem. Szabadságvágyam kiélését a tanítás mellett hosszú évekig élvezhettem a motorozással és a hajózással együtt. Motoros sárkányrepülőn, ultralight kisgépeken és úgynevezett „A”

kezeli és segíti. A gyerekek ez ügyben nagyon toleránsak, empátikusak, és sehogyan sem értik, hogy hogyan játszom „ilyen jól” a zongorán csupán bal kézzel!

Zenei iskolai nevelésem alapvetően a kodályi elveket képvisel. Véleményem szerint a mai médiából ránk ömlő zenei stílusok és műfajok sokaságában egy gyermek nehezen igazodik el. Feladatommak tekintem, hogy az órán énekelt dalokhoz, hallgatott zenékhez tartozó sokszínű ismeretek segítségével a minőség kiválasztását. Fontosnak tartom, hogy az éneklés és a zenehallgatás megszerettetése

Tanulmányaimat az ELTE valamikori BTK, PPK tanári szakjain hallgattam, majd kiegészítésként a megújult mesterszakon folytattam és szereztem diplomámat. Már a gimnáziumi éveim alatt párhuzamosan a könnyűzene töltötte ki életemet. Szabadidőmben rendszeresen felléptem zongorista-énekes előadóművészként. Sokféle minőségben szereztem gyakorlatot az évek alatt az élőzene világában, volt szeren-

gába belekóstolva saját zenei tv-műsört készítettem, rádióban hangmesterként dolgozhattam, és bekukkantottam az újságírás világába is. Számos ismert és kevésbé ismert művésszel, zenésszel dolgozhattam színházban, hangstúdióban, kisebb-nagyobb projektekben, alkalmi rendezvényektől egészen a fesztiválokig. Többször szerepeltem különféle médiumokban, azonban az ismertség, a népszerűség soha nem vonzott.

kategóriás egymotoros kisgépeken szeltem az ég országútjait, folyamatosan tapasztalatokat gyűjtöttem, és kiegészítő képzéseken vettem részt. Hosszú éveken át lehetőségem volt ismerősöket, barátokat, tanítványokat és arra vállalkozókat megrepreteni, és különleges élményeket szerezni nekik. Részt vehettem a „Legendák a levegőben” repülőnapokon, amely Magyarország legnagyobb repülő rendezvényévé nőtte ki magát. Később a nagygépes repülés felé kívántam venni az irányt, és életem „B” oldalát innen elkezdeni.

Sajnos ilyen irányú terveimnek motorbaleset vetett véget. 2018-ban egy autós szabálytalan sávváltása miatt motorosként súlyos balesetet szenvedtem, melynek hosszútávú következménye a jobb kezem maradandó (?) sérülése. Közel három éve ezzel élek és tanítok. Gyógyulásomat és rehabilitációmát magyar specialista orvos

mellett a gyermek képes legyen az értő zenehallgatásra, és a zénén belüli egyéb ismereteivel szelektálni ezekből.

Ezért a zenei szórakoztató funkció tovább gondolásával az egzakt ismeretek átadása is fontos számomra, melyek más tantárgyakhoz hasonlóan aktív tanulást, készségfejlesztést, gyakorlatot kívánnak meg a gyermektől. A zenetanulás számos kompetenciát fejleszt, segíti más tantárgyak tanulását, és nem utolsósorban lelkiileg is támogat. Minden tanítványomat igyekszem motiválni, hogy tanuljon hangszert, énekeljen, és hallgasson minél több zenét. Nebulóimat próbálom terelgetni az élőzenei előadások, színházak, koncertek látogatására. Véleményem szerint minél többet átél a gyermek az „ember az embernek” szánt közlés csodálatos élményvilágából, annál egészségesebb lelkületű, emberséges, művelt és intelligens ember válik belőle.

LAKÁSFELÚJÍTÁST VÁLLALOK!

Akár azonnali kezdéssel!

- szoba festése, nyílászáró festése
- hideg- és melegburkolás
- fürdőszoba, konyha átalakítása

Soltész János - hegyi lakos

+36 30 837 9089

Iskolai hírek

A hűvösebb őszi időkben még örömmel töltjük az óráközi szüneteket az udvaron, járunk a szabadban, és úszunk a boldogságban, ha a gyermekekkel lehetünk. Mindenkit előtt ez az érzés, különösen, ha a 7. osztállyal az AquaWord-ben lubickolunk. A szolgáltatások gazdag tárházának minden korosztályosan elérhető tevékenységét igénybe vettük, és a büfére való igény nem jelentkezett három és fél órás látogatásunk ideje alatt. Remek ötlet volt, hogy a tavalyi osztály idén már középiskolás tagjai is velünk voltak. Így nem kell a hivatalos találkozóig a pandémia okán 2022 tavaszára csúszott Sulibuliig várni – megoszthatják élményeiket a nem régen még egy osztály tagjai.

5. osztályunk az EduFun Digitális Élményközpontban járt. Hidegkúton 3D nyomtatást, programozást és robotikát, Vr és AR, valamint Smart megoldásokat tanultak.

2.b osztályosaink részt vesznek az MLSZ által támogatott utánpótlás nevelés programján. Kihelyezett testnevelés óráikat a kerületi TVE pályán tartják szakedző vezetésével.

Az október 6-i emlékműsort 7. osztályosaink méltó műsorral köszöntötték az iskolarádió hullámain. Az október 23-i ünnepet is hasonló formában fogjuk tartani 8. osztályosaink szervezésében és előadásában.

A megyei Bolyai matematika-versenyt minden részt vevő számára – az egészségügyi helyzet okán – a saját iskolájában kellett megrendezni. Nagy létszámmal, 12 négyfős csapattal neveztünk. 5 csapatunk bejutott a legjobb 10-be, nagy izgalommal várjuk a végső eredményeket.

Iskolánkban élénk érdeklődés kísérte a vers-és prózamondó versenyt! A képen oklevéllel szerepelnek a helyezettek. Próza kategóriában első: Szmirnov Simon 1.o., és Koltai Sári 2. b. Vers kategóriában első lettek: Szegedin Emília 1.o., Várady – Szabó Gábor 2.a, Schönek Dániel 2.b, Székely Hanna 3.a, Schneider Zsófia 4.o. Második helyezettek: Czákó Jázmin 1.o., Havas Fanni 2.a, Csepelényi Petra, 2.b, Rácz Zsófia 2.b., Aranyi Melinda 3.a, Garajszki Tamara 4.o., Szabó Sára Olívia 4.o.. Harmadik helyezettek: Szabó Bernát 1.o., Somogyi Lili 1.o, Veres Borbála 2.a, Brünyi-Kovács Bori 2.a, Somogyi Bence 2.b, Kaufmann Szonja 3.a.

Az erdőaljárás tantestület október 1-jén – a kellemes, esőmentes időjárást kihasználva – jó hangulatú kirándulást szervezett Szegedre. A Ferences Látogatóközpontban történt séta után az árvízi fogadalm templomát, annak kiállításait és tornyából a gyönyörű kilátást csodáltuk meg.

K.E.

A 2. b osztály látogatást tett a Szépművészeti múzeumban, ahol megcsodálták a gyönyörűen felújított Román Csarnokot – aki csak teheti nézze meg, 70 évig romos állapotban volt, de mára a régi szépségében pompázik. Egy múzeumpedagógiai foglalkozáson is részt vettek a gyerekek, ahol arra kellett figyelni, a képeket nézve milyen hangok, hangszerek jutnak az eszünkbe. A 21. századi múzeumok szeretettel látják a gyerekeket is, és érdekes, fantáziájukat fejlesztő programokkal várják őket.

Főzőklub est a Toronya utcában

Régi „bútordarab” vagyok az Óhegyen. Több mint 25 éven át laktam a Jablonka úton és így kerültem kapcsolatba az Óhegy Egyesülettel. A postládánkba havonta bedobott Óhegy-hírek magas színvonala arról tanúskodott, hogy ebben az Egyesületben ugyanazon polgári értékrend mentén élnek, dolgoznak, mint én. Folyamatosan közeledtem hozzájuk. Először a vállalkozásomat hirdettem a lapban, majd a lapban hirdető más vállalkozókat vettem igénybe, majd ügyvédi hivatásom révén elkezdtem jogszabálymagyarázó, értelmező cikkeket írni a lapba és végül, de nem utolsó sorban a minden év júniusában megrendezett Óhegy Napok szakácsversenyein is indultam, egy alkalommal el is nyertem az „Óhegy Legjobb Szakácsa” címet. Ezen kapcsolatok révén személyes barátságok jöttek létre.

Mindig is nagyra becsültem ezeket a polgári értékeket, a civil közösségekben való részvételt. Egyetemista koromban az Egyetemi Énekkarban énekeltem, apám révén ifjú korom óta benne vagyok egy tarokk-kártyás csapatban, aminek a tagjai természetesen az elmúlt 55 év alatt cserélődtek. Ugyanígy a '90-es évek eleje óta tagja vagyok egy Ínyenc klubnak, ami főzőklubot takar, de miután külföldi alapítónk van és külföldi klubokkal is tartunk kapcsolatot, „Club Culinary Hungary” néven működünk.

Amikor a „rendszerátvitel” után a régi magyar vállalatokat külföldiek fölvesztették, néhány új vállalatvezető hozta magával a Németország-

ban, Ausztriában, Belgiumban kialakult gyakorlatot, és férfiakból álló Főzőklubokat alapítottak. Így alakult először Győrben a Wolf-gyár új vezetője által szorgalmazott Főzőklub, majd Sopronban jött létre a következő és hamarosan Budapesten is, Reiner Wadewitz szorgalmazására. Persze az üzleti kapcsolatok és baráti viszonyok adták a tagok zömét. Én is, mint Reiner ügyvédje kerültem bele. A könyvvizsgálója is jött volna, de mivel ő asszony, ezért ő nem lehetett tag a férfiklubban, de a férje már igen. Azért a hölgyek is csak a konyhából vannak kitiltva, a programokból és az evésből nem. A klub ugyanis négy tavaszi és négy őszi klubestet tart és a három nyári hónapban valamilyen közös látogatást teszünk egy Pincészetben. Januárban közös disznóvágást tartunk.

Az elmúlt hat évben a főzőesteket minden hónap második péntekén egy vendéglátóipari középiskola konyhájában tartottuk, minden alkalommal egy másik „kanálvezető” társunk

irányításával. A kanálvezető mindig előre összeállítja a négyfogásos menüsört (előétel, leves, főétel, desszert), a receptúrát, hozza az alapanyagokat és persze a pálinkát és a bort. A klubesten ő jelöli ki a csapatokat, akik az egyes fogásokat elkészítik. A kanálvezető ekkor egyik csapathoz sem tartozik, mert ő vezeti a főzést, az ő utasításai szerint kell eljárni. Ha valakinek kérdése vagy javaslata van a főzéssel kapcsolatban, az a kanálvezetőhöz fordul és csak az ő engedélyével lehet eltérni a receptúrában leírtaktól. Az elkészült fogást az a csapat tálalja föl egy előre megterített asztalra, aki azt elkészítette. A kanálvezető akár fogásonként, akár egyben elmondja véleményét, gondolatait az elkészült menüvel kapcsolatosan. A vacsora előtt levesszük a főzőkötevényünket, és felvesszük a logóval ellátott, ünnepi szakácskabátunkat.

Nos, ez a klub már hónapok óta nem tud működni a pandémia miatt. Sajnos az iskolai konyha sem tudott sokáig miniket fogadni. Ennek követke-

tében tavaly márciustól fogva nem tudtunk összejönni. Elmaradt a nyári pincelátogatás is, a téli disznóvágás is és már mindenkinek nagyon hiányzott a főzés, és egymásnak is hiányoztunk. Próbáltunk mindenféle megoldást, de konyhát nem tudtunk szerezni.

Idén júniusban is részt vettem az Óhegy Napok szakácsversenyén. Igaz, ezúttal nem versenyzőként, hanem a zsűri tagjaként. Ekkor jutott eszembe, hogy a Főzőklub következő eseményét az Óhegy Klubházban kellene megtartani. Hozzáteszem, hogy a jelenlegi Főzőklubunkban öten is innen a hegyvidékről vagyunk. Magamat is hozzászámolva, mindkét fiam, Wiedemann Pisti az Erdőalja útról, illetve Lajcsi király a Domoszló útról, tehát azért van a klubunknak kötődése a Klubházhoz. Megkaptuk a lehetőséget és örömmel éltünk vele. Augusztus utolsó péntekén aztán felszerelkezve a bográccsal, némi tűzifával és a kolbászos lecsóhoz szükséges alapanyagokkal felmentünk és kitűnő időben, remek hangulatban egy kifogástalan lecsó készült, amit jóízűen el is fogyasztottunk.

Köszönettel, és óhegyi barátsággal:

Krzyzewsky Miklós

Áldott „Margit nénik”!

Véletlenül, kutyasétáltatás közben találkoztam Margit nénival. A háza előtt söprögetett, beszélgetni kezdtünk. Elmesélte, hogy eladta a házát /már régóta árulta/, az unokák már találtak is jó helyet a számára, nagyon szeretik, de hát kell a pénz... Sokféléről beszélgettünk, örültem, hogy valaki – főleg az ő korában, ilyen jól látja a dolgokat, az embereket, az országunk állapotát is. Érdekelte minden, volt is véleménye mindenről. Elvesztette a férjét és a

fiát is, mégis maradt benne nyitottság, derű és humorérzék. A nagyanyáink, dédanyáink nyugodt, „kikacsintós” bölcsességével, megbékélésével nézett mindent maga körül. Nehéz volt elválnom tőle, nagyon megkedveltem – kicsit talán irigyeltem is. Nem panaszkodott, belenyugodott a helyzetébe, és nagyon szereti az unokáit. Már másnap jött a költöztető kocsi, és Margit néni elindult, itt hagyva a Testvérhegyet.

Hamarosan – két nap múlva - már jöttek

is az új tulajdonosok, elkezdtek lebontani a házat. A faanyagot gyorsan elhordták, már csak a falak meredeztek az ég felé. Tudom, hogy ez a sors vár minden régi, „kiöregedett” házra, mégis szomorú voltam. Lehet, hogy túl gyors ez a tempó? Lehet, hogy nem csak nekem hiányzik Margit néni? Áldottak legyenek a „bölcs öregek”, akik hátrahagynak valamit, s ez nem biztos, hogy nekünk is sikerülni fog.

Vadász Klári

AZ EGYESÜLET HÍREI

„Egynek minden nehéz,
sokaknak
semmi sem lehetetlen”

Közügyek Fórum

november 11-én, csütörtökön,
18.00 órákor az Óhegy Klubházban.
1037 Bp., Toronya utca 33.

Idén is össze kívánjuk gyűjteni azon problémákat melyek Óbuda Hegyvidéke területét érintik.

Óbuda Hegyvidékének beépítettsége átalakulóban van. Az építkezések miatt megnövekedett a teherforgalom, a lakásszám növekedése miatt pedig a személygépjármű forgalom, mely a következő években többszörösére is növekedhet. Gépjármű- és gyalogosforgalmi problémák tehát egyaránt vannak.

Gyakran kapunk közterületekkel kapcsolatos észrevételeket, panaszokat telefonon és interneten. Úgy gondoltuk, hogy idén is legyen közügyek fórum, ahol mindenki elmondhatja észrevételeit, panaszait, természetesen megindokolva, hogy az ügy nem csak saját magánygye, hanem többeket is érintő közügy. A fórumra meghívjuk a területi képviselőinket is, hogy mindezekről közvetlen információkat adjanak.

A kapott észrevételeket, javaslatokat aztán szakmailag szakszerűen továbbítjuk az Önkormányzatnak, annak reményében, hogy a megoldások esetleges megvalósítása beépüljön a kerület 2022. évi költségvetésébe, vagy legalább annak műszaki, tervi előkészítése.

Egyesület Vezetősége

Óbuda-Békásmegyer Önkormányzata Testvérhegy bányaterületét a fenntarthatóság céljából, annak hasznosítását, erdősítését tervezi a testvérhegyi lakosok véleményéhez igazodóan. A lakosoktól eddig kapott információk szerint fontos, hogy egy gépjárműforgalomtól mentes, növényzettel szakszerűen fejlesztett zöld terület valósuljon meg, és a lakosoknak továbbra is háborítatlanul nyújtson lehetőséget a sportolásra, sétára, kutyasétáltatásra, találkozókra.

Mint korábban a területtel foglalkozó településtervező szívesen tájékoztatom különösen az új lakótársainkat egy olyan előzményről, amit a jelenlegi hasznosítási terv előkészítő tanulmányának talajvizsgálata ugyan nem tartalmaz, de valószínű a fejlesztés során figyelembe veszik:

Biogáz a testvérhegyi bányában

Az agyagbányát egykor délről a Testvérhegyi lejtő, északról a Kékfestő út határolta. A bányát – az egykori Göllöncsér utca felett – 1897-ben bővítették téglagyártás céljára, addig innen csupán a környéken lakó göllöncséresek (fazekasok) gyűjtöttek agyagot munkájukhoz. 1903-ban már fejlett technológiával rendelkező, az un. Drasche Góztégla- és Cserépgyár működött. A gyár termelése fokozatosan visszaesett az agyagbánya gazdaságtalan bővíthetősége miatt, majd 1980-ban meg is szűnt.

A bányagödör visszatöltése már korábban megkezdődött ipari hulladékkal, majd 1964-től a Fővárosi Köztisztasági Hivatal szállított ide háztartási hulladékot egészen 1982-ig. A bánya rekultiválását (vagyis az ember által károsított természeti környezet helyreállítását) a Budai Téglagyár és Cserépipari Vállalat fejezte be. Elkészítette a tereprendezést, a szemetet jellemzően 1-1,5 m agyaggal, takarta le és tömörítette. Felszíni vízelvezető rendszert épített ki, a terep alatti rétegvizek elvezetésére pedig mélyszivárgót, mindezt bekötötte a Pomázi út menti árokba, majd füvesített, és ezzel a területet "újrahasznosításra" alkalmassá tette.

A hasznosításra eddig számos ötlet vetődött fel. A legtermészetesebb az erdőtelepítés szándéka, de korábban akadt, aki holland mintára un. minimagyarország makettvárost akart telepíteni, felvetődött aquapark telepítése is, de volt vállalkozó, aki szabadidőparkot épített volna nyári bopályával, mountain bike és BMX pályákkal.

Számomra igen érdekes javaslatnak tűnt a letakart szemét átalakulásából származó éghető gázok hasznosítása, amely a szakemberek 1997. évi szakvéleményei szerint lehetséges. A 18 éven át beszállított szemét mennyisége több

mint 7 millió (laza) m³, vastagsága 10-15 méter volt, de helyenként elérte a 20 m-t is. A biogáz termelésre alkalmas terület közelítőleg 10 hektár, a szemét becsült tömör térfogata ma 4 millió m³.

1985-ben Kocsis György, a téglagyár termelési igazgatója, a gázkinyerés lehetőségét megvizsgálta. Két darab 25 cm átmérőjű és 4 m mély próbafúrást készíttetett. A feltörő gázt meggyűjtötték és éggett. A vett mintákat az Energiagazdálkodási Intézet szakemberei analizálták, megállapították a gáz összetételét és fűtőértékét (6,8 kcal/m³). Az elméleti gázhozamot 124 millió m³-re becsülték, amely 7-8 m³-es napi gázigényű kisebb üzemeltetést 20 évig látott volna el. A gázkitermeléshez szükséges beruházás megtérülését akkor 17 hónapra kalkulálták.

2012-ben a Petrik Lajos Szakközépiskola környezetvédelmi technikus tanulói környezeti állapotfelméréseket végeztek a területen, melyek döntően a tároló felszíni takaróját érintették. Műszeres kémiai vizsgálatokkal a minták nehézfém tartalmát nyomon követték, vagyis azt, hogy a lerakott hulladékban meglévő króm, nikkel, cink, réz, mangán stb. tartalom a felszínen egy megengedett határérték fölött mutatkozik-e. Ezek esetleges távozása a tároló területéről jelentős környezetterhelést, sőt veszélyeket jelenthetnek. A vizsgálat eredményeként elmondták, hogy a tároló állapota jónak mondható, növény-, talaj- és vízmintáinkban a felsorolt nehézfémek nem, vagy csak alig kimutatható mennyiségben voltak jelen.

Bízunk abban, hogy a természet teszi a dolgát, és szakavatott kertészeink segítségével szép lassan begyógyítja az ember okozta sebeket.

Felcsuti László

ÁLLANDÓ PROGRAMOK

a Óhegy Klubházban, 1037 Bp., Toronya utca 33.

Női jóga (T. Szilvi)	h.	18:30-20:00	Gerinctorna (K. Tünde)	cs.	18:30-20:00
Férfi torna	k., cs.	19:15-20:15	Alakformáló torna (K. Tünde)	szo.	9:00-10:00
Kóruspróbák	k.	18:00-19:30	Hegyvidéki Séta-Kör	szo.	9:30-11:30
Női torna (Sz. Móni)	sz., p.	8:00- 9:00	Zsírégető torna (K. Tünde)	szo.	10:00-11:00
Intervall torna (K. Tünde)	sz.	17:00-18:00			
Alakformáló torna (K. Tünde)	sz.	18:00-19:00			
Bridzs Klub	sz.	17:30-21:30			

További információ gondnokunktól: 30-570 3015.
Bejárat az Óhegy Klubház udvaráról.

ÓHEGY-HÍREK

HAVILAP (MKM 226.674/1998)

Kiadja: Óbuda-Hegyvidékiek Egyesülete,
1037 Bp., Toronya u. 33. Tel: 30-230 6994

E-mail: egyesulet@ohegy.hu, www.ohegy.hu

Felelős kiadó: Felcsuti László elnök.

Szerkesztő: Mikes Kriszta, Dienes Andrea.

Hirdetésfelvétel:

Óhegy Egyesület. Telefon: 70-325 3416

Előkészítés: Petit Typo Bt.

Nyomás: Coradix Kft.

Megjelenik: 3000 példányban

Önkormányzatunknak köszönjük,
hogy híreivel
támogatja lapunk megjelenését.

HEGYVIDÉKIEK INGATLANIRODÁJA

Építési telkek, családi házak, új építésű
és használt lakások értékesítése és bérbeadása

ÓBUDALUX INGATLANIRODA

1037 Budapest, Erdőalja út 46.

Kolléganőink földrajzi területre specializálták munkájukat:

Forster Judit
irodavezető-építész

TESTVÉRHEGY
TÁBORHEGY
REMETEHEGY
MÁTYÁSHEGY
ARANYHEGY
ÜRÖMHEGY

Péceli Edit
ingatlanközvetítő

150 aktuális ingatlant kereső ügyfél, 300 eladó vagy kiadó ingatlan ajánlat

E-mail: obudalux@oi.hu | aranyhegyi@obudalux.hu

HÍVJON BIZALOMMAL!

+36 30-696 6969 | +36-30 696 6900

www.obudalux.hu | www.aranyhegyi.hu

BEST SOLAR

**100% ÁLLAMI TÁMOGATÁS
NAPELEMRE? IGEN, LEHETSÉGES.**

Telepíts most, és válaszd az AUDI Hungária
napelemes rendszerének kivitelező csapatát.
Itt vagyunk a Hegyvidéken.

www.bestsolar.hu
ajanlatkeres@bestsolar.hu

CSÖPÖG, FOLYIK, ELDUGULT? KARESZ MEGOLDJA!

Hegyvidéki szerelő vállal

- lakások vizesblokkjának teljes felújítását,
- csapok, szifonok javítását,
- szaniterek cseréjét,
- duguláselhárítást.

kedvezményes árakkal

+36 20-981 6703

EGYÉNI KÉPZÉS KUTYÁKNAK ÓBUDA HEGYVIDÉKEN!

Szeretnéd, ha a kedvenced rád figyelne?
Nincs, ki etesse vagy sétáltassa a kutyádat?
Vagy szeretnél kutya-gazdi párosához igazodó,
rugalmas, kutyaképző oktatót?
Fordulj hozzám bizalommal.

HÁZHOZ MEGYEK!

Siegler Márk, tapasztalattal rendelkező **kutyakiképző**
msiegler82@mail.com; +36 20-774 2771

FANYŰVŐK ALPIN FAÁPOLÁS

- Veszélyessé vált fák lebontása
- Gondozást igénylő fák ápolása
- Fák okozta viharkárok megelőzése
- Kert gondozás, sövénynyírás, fűkaszálás
- Zöldhulladék elszállítás

**KERESSEN
BIZALOMMAL!**

Turtsányi Gábor
+ 36 70 / 333 48 41

Dienes András
+ 36 20 / 929 03 92

fanyuvo.faapolo@gmail.com

A munka felmérése ingyenes.

KÖNYVKÖTÉSZET +36 30 961 8167

www.konyvkoteszetobuda.hu

Emlékkönyvek, fotóalbumok készítése
Szakdolgozat, diplomamunka kötése
Régi könyvek javítása, újrakötése

Folyóiratok, újságok kötése

Natúr dobozok
Ablakos dobozok
Bonbondobozok, sütisdobozok
Dobozok céges ajándécsomaghoz

www.dobozuzlet.eu
DOBOZKÉSZÍTÉS